

متن پرسش

سلام استاد: ما در فرهنگ دینی خود دو باور داریم: ۱. هر چه نعمت و رفاه زندگی دنیایی شخص بیشتر باشد از حزن و نعمت اخروی او کمتر می‌شود (و هم چنین احادیثی با این مضمون که هر چه مومن در نیاید بیشتر بلا ببیند اجر بیشتری در آخرت خواهد برد) ۲. زیاد شدن درآمد شخص می‌تواند نشانه ایی باشد از استدراج و محرومیت از مقامات قیامتی (این باور ان کی پول در آوردن و پولدار شدن را ترسناک جلوه می‌دهد) تا چه حد این باورها صحیح است؟ و اگر این عقاید را در ذهن شخص ملکه کنیم باعث انفعال و عدم تلاش اقتصادی شخص نمی‌شود؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در آن دو روایت دو نوع تذکر مطرح است تا انسان‌ها خودشان به دنیاداری خود دامن نزنند. زیرا جهت اصلی جان انسان‌ها که قرب الهی است در آن صورت تقلیل می‌یابد. ولی اگر خود به خود زندگی طوری بود که آن نوع سختی‌ها را نداشت و یا بدون آن که انسان ثروت‌اندوزی پیشه کند امکاناتی برایش پیش آمد، موضوع فرق می‌کند. موفق باشید